

ת"פ 10960/03/14 - מדינת ישראל נגד דניאל קמלמכר, איליה קמלמכר, קיריל קודנקו

בית משפט השלום בראשון לציון

28 מאי 2017

ת"פ 10960-03-14

מ"ת 10983-03-14

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. דניאל קמלמכר
2. איליה קמלמכר
3. קיריל קודנקו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן נוב

ב"כ הנאשמים עו"ד צ'רלי סבג

הנאשמים התייצבו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בעבירות אשר יוחסו להם בכתב אישום מתוקן, עבירה של חבלה ע"י שניים או יותר - עבירה לפי סעיף 335 (א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 + סעיף 29 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בעבירה של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין.
2. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, דימטרי קגנוב (להלן: "**המתלונן**") הינו הבעלים של מסעדת פייבוריט (להלן: "**המסעדה**") ברחוב הכשרת היישוב בראשון לציון (להלן: "**המסעדה**").
3. עובר ליום 28.2.14 הזמינה בת זוגו של הנאשם 1 כ- 30 מקומות במסעדה ליום 28.2.14

עמוד 1

בשעה 22:00. במועד האמור, הגיעו הנאשמים ביחד עם אחרים למסעדה וישבו בחדר ה-VIP. המתלונן, אשר הכין חדר אחר עבור הסועדים, סבר בשגגה כי הנאשמים ושאר הסועדים לא הגיעו למסעדה.

4. המתלונן המתין עד השעה 22:30 להגעת הנאשמים והסועדים. וכשלא הבחין שהנאשמים והסועדים האחרים נמצאים בחדר אחר כמפורט לעיל, חייג המתלונן לבת זוגו של הנאשם 1. לאחר מס' ניסיונות ללא מענה הסיק המתלונן כי הנאשמים ושאר הסועדים לא מתכוונים להגיע למסעדה. בנסיבות אלו, השאיר המתלונן הודעת טקסט והודעה בוטה בתא הקולי של בת זוגו של נאשם 1.

5. בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 02:33 שמע הנאשם 1 את ההודעות הקוליות של המתלונן. בהמשך, ובאותן נסיבות, בסמוך לשעה 02:49 יצר הנאשם 2 קשר טלפוני עם המתלונן ואיים עליו במטרה להפחידו ו/או להקניטו באומרו: "**אנחנו נגיע אליך לסדר את העניינים**".

6. הנאשמים 1 ו-2 המשיכו להתקשר לטלפון הנייד של המתלונן, אשר בחר שלא לענות לשיחות אלו. בנסיבות המתוארות, קשרו הנאשמים קשר לתקוף את המתלונן לצורך קידום הקשר ומימוש, בסמוך לשעה 03:25 הגיעו הנאשמים בצוותא חדא, לחניית המסעדה.

7. הנאשמים פגשו במתלונן בחניית המסעדה. בנסיבות אלו, הקיפו הנאשמים את המתלונן וקיללו אותו, המתלונן, אשר חש סכנה לחייו, החל לסגת אחורה לכיוון המסעדה, אך הנאשמים המשיכו להיצמד ולעקוב אחר המתלונן. בנסיבות אלו, כאשר הקיפו הנאשמים את המתלונן ובעודו נסוג מהם, שלף הנאשם גז פלפל אותו הוא נוהג לשאת בדרך קבע, המתלונן התיז את הגז לכיוון הנאשמים וניסה לברוח לאחור או אז החלו הנאשמים לתקוף את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בצוותא חדא בכך שהכו אותו מכות נמרצות באמצעות קרש. המתלונן נפל על הארץ, אך הנאשמים בצוותא חדא לא חדלו ממעשיהם והמשיכו להכותו וכל זאת בעודו שרוע על הארץ.

8. כתוצאה ממעשי הנאשמים המתוארים לעיל, נזקק המתלונן להתאשפז בבית החולים, שם אובן כי הוא סובל מחבלות בגופו, מפצע בקרקפת, שבר בצלע, שברים באצבעות ידיו אשר הצריכו קבלת טיפול רפואי.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

9. עובדות כתב האישום המתוקן מגוללות אירוע אלימות חמור ביותר לפיו קשרו הנאשמים קשר לתקוף את המתלונן והגיעו יחדיו למסעדה בה עבד, החלו לקללו ולהתקיפו. המתלונן שחש מאויים התיז גז פלפל לעברם וניסה לברוח מפניהם אולם, הנאשמים החלו להכותו במכות נמרצות

באמצעות קרש בעודו שרוע על הקרקע המשיכו להכותו כתוצאה ממעשיהם נזקק המתלונן לאשפוז בבית חולים, סבל מחבלות, פצע בקרקפת, שבר בצלע ושברים באצבעות ידיו. במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים המוגנים בחשובים במארג הזכויות הגנה על שלמות גופו של אדם, זכות לחיים, הגנה על בטחונו ושלווה נפשו.

10. מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים המוגנים בעבירה בה חטאו, היא משמעותית. מדובר בתקיפה אלימה וברוטלית לה חברו מס' עבריינים כאשר לקורבן העבירה נגרמו חבלות חמורות.

11. מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל. כאשר הכלל הוא ריצוי מאחורי סורג וברח.

12. הנאשמים נטלו אחריות, הביעו צער וחרטה לפני שירות המבחן אשר התרשם כי על אף ניהול ההוכחות, הם מביעים אמפתיה כלפי המתלונן. את עמדת המתלונן לא ניתן היה לקבל.

13. בעניינו של נאשם 1 התרשם שירות המבחן כי הנאשם פעל באופן אינטנסיבי מתוך סערת רגשות וכי בעניינו קיים צורך בהתערבות שליטה בכעסים על מנת להפחית איון מסוכנות, הנאשם הביע נכונות והסכים להשתלב בטיפול בעניינו לא התרשמו בפגיעה בתעסוקה ולא באו בהמלצה לאי הרשעה.

14. באשר לנאשם מס' 2, שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה להתייחס לעומק המניעים בסיס ביצוע העבירה, קיים קושי בויסות דחפים וכי קיימת נזקקות טיפולית. הנאשם 2 הביע רצון להשתלב בטיפול, שירות המבחן לא ממליץ לבטל את הרשעתו, בשים לב לעמדת המעסיק שלפיה עבודתו לא צפויה להיות מופסקת ככל שיורשע.

15. בעניינו של נאשם 3, התרשם שירות המבחן כי קיים צורך להעמיק כוונתו בנוגע למניעים שהביאו אותו למעורבות בעבירות. הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך הטיפול, שירות המבחן לא התרשם כי קיימת פגיעה קונקרטיה ואף בעניינו לא בא בהמלצה לאי הרשעה.

16. שירות המבחן ממליץ להרשיע את הנאשמים, להעמידם בצו מבחן של"צ ופיצוי.

17. המאשימה סבורה כי הנאשמים אינם עומדים בתנאים הקבועים בהלכת כתב לא לעניין הפגיעה הקונקרטיה ובייחוד בשים לב לסוג העבירות המיוחס להם, לפיכך אין מקום להימנע מהרשעתם ויש להרשיעם. בשל העובדה כי הנאשמים נעדרי עבר פלילי, נטלו אחריות, הביעו צער וחרטה ופיצוי למתלונן, יש מקום להעמידם ברף התחתון של המתחם ולהשית עליהם עונש מאסר בן

6 חודשים שיכול שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי משמעותי למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשמים:

18. לטענת ב"כ הנאשמים, בניגוד להסדרים שמוגשים לבית המשפט בדרך כלל, בענייננו, בית המשפט מכיר את התיק, יכול להתרשם מהראיות ומהבעייתיות העולה ממנו לגבי התנהלות היחידה החוקרת, המתלונן, רכז המודיעין ובתו של המתלונן שהינה קצינה במשטרה. זהו המקרה החריג בו על בית המשפט להימנע מהרשעה וליתן לנאשמים הזדמנות להמשיך את חייהם.

19. נכון אמנם שהנאשמים הפעילו כוח כלפי המתלונן ואף פגעו בו ואולם המתלונן שהה זמן קצר בלבד בבית חולים. חלפו 3 שנים מאז ביצוע העבירות, הנאשמים צעירים, נטולי עבר פלילי, הנסיבות המיוחדות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה עולות מהתסקיר כמו גם החשש לנפשו ולגורל משפחתם.

20. בענייננו של הנאשם 1, דניאל, טען ב"כ, כי הוא נשוי, אב ל - 3 ילדים, עובד בחברת הובלות בבעלותו, המספק שירות אף למשרד הביטחון. הנאשם 1, הציג לשירות המבחן מכרז של חברת בזק, בו אחת הדרישות להתקבל למכרז היא היעדר עבר פלילי. הרשעה בענייננו משמעותה פגיעה ממשית במצבו הכלכלי בעבודתו, סגירת היכולת להתקשר עם גופים ממשלתיים גדולים עמם עובד ומעוניין להמשיך לעבוד.

21. באשר לנאשם 2, איליה, הרי שמדובר בנאשם שהתנדב במשטרה ועובד מול המשטרה, אשר משמשת כאחד הלקוחות של החברה, עתידו המקצועי והכלכלי תלוי בהרשעתו בדיון. הנאשם 2 עובד מול חברות אלביט, משרד הבטחון ומשטרת ישראל, לומר שלא תהא פגיעה כלכלית או תעסוקתית בנאשם - זה יותר מאשר מטעה ומוטעה. הנאשם הציג בפני שירות המבחן מסמכים מהם עולה באופן חד משמעי שאולי המעסיקים שלו יודעים על התנהלות המשפט הפלילי אבל ידיהם כבולות אם התוצאה תהא כזו שהנאשם יורשע בדיון. הנאשם צעיר בן 31, גרוש, במקצועו מתכנת רשתות אלחוטיות, שירת שרות צבאי איכותי במודיעין, משרת במילואים. רמת הסיכון להישנות עבירות נמוכה. שירות המבחן מציין כי מסגרת של עבודות שירות עלולה להוביל לרגרסיה במצבו.

22. הנאשם 3, בן 35 גרוש ואב לילדה, עובד בחולון, במרכז במזון לילדים בחולון, במסגרת עבודתו זו נדרש לא אחת לערוך תערוכות בכנסת - הוצגו מסמכים, וכניסתו לכנסת ועבודתו בתחום הכנסת דורשת העדר עבר פלילי.

23. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשמים כולם גרים בשכירות, מצבם הכלכלי לא שפיר, הרשעה הינה פגיעה ממשית בעתידם התעסוקתי. כחברה האינטרס הוא שהנאשמים לא יהפכו לנטל כלכלי.

הנאשמים אנשים נורמטיביים המבקשים לחזור למסלול חיים תקין. הביעו חרטה, מבקשים להתנצל בפני המתלונן ולהיכנס להליך שיקומי.

24. אנו למדים על אדם לא רק מהאירוע עצמו אלא לומדים מחייו עד האירוע, ומהאירוע ועד היום חלפו 3 שנים.

תסקירי שירות מבחן

בעניינו של נאשם 1 - דניאל קמלמכר

25. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם 1, דניאל, בן 34, נשוי ואב לשלושה ילדים, סיים 11 שנות לימוד, לא שירת בצבא. מזה כשנתיים עובד בחברת הובלות אשר בבעלותו, לאחרונה פתח במקביל ובשותפות עם חברו, עסק בתחום השיפוצים.

26. בגיל 14 עלה ארצה, השתלב באולפן ובהמשך בבית ספר מקצועי. על רקע מצוקה כלכלית של משפחתו הצורך לסייע לה ורצונו בעצמאות, בגיל 17 החל לעבוד ונשר מלימודיו.

27. מבחינה תעסוקתית עבד לאורך השנים בעובדות אבטחה, מחסנאות ומכירות. ב-14 השנים האחרונות עובד בתחום ההובלות תחילה כשכיר ומזה כ-4 כעצמאי. בנוסף תיאר כי נוהג להתנדב ולתרום לעמותות שונות.

28. מתסקיר שירות המבחן עולה כי לנאשם 1 מסגרת משפחתית תקינה ונורמטיבית, בין בתא המשפחתי המצומצם והן זה המורחב. הוא נעדר עבר פלילי ולא עומדים ותלויים כנגדו תיקים נוספים.

29. הנאשם 1 הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם 1 תיאר לפני שירות המבחן את הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה בשל אי הבנה בין מנהלי המסעדה בה התארח למשפחתו. לגרסתו של הנאשם 1, ביקש ליצור קשר עם המתלונן על מנת להסדיר את אי ההבנה, אולם התקשה לנהל עמו שיחה שכן המתלונן היה נסער. הנאשם 1 טען כי חשש שהמתלונן יפגע בבני משפחתו או ברכבו, שהושאר ליד המסעדה (שכן צרך אלכוהול במהלך הערב), זאת על רקע איומים שהשמיע באוזניו המתלונן במהלך שיחת הטלפון.

30. לגרסת הנאשם 1, ביקש מהנאשמים להתלוות אליו שכן חשש להגיע לשם בגפו, אשתו, אשר נרדמה בינתיים לא הייתה מודעת לנסיעתו. הנאשמים הבחינו במתלונן כשידיו מאחורי גבו, הוא חשש מהמתלונן ועל כן הנאשמים הקיפו אותו, בהמשך, המתלונן התיז עליהם גז מדמעי והוא בתגובה נטל קרש והלם במתלונן.

31. שירות המבחן מדגיש כי הנאשם 1 מצליח כיום להכיר בהתנהלותו המאיימת והאלימה במהלך ביצוע העבירות, וכן מצליח לבטא יכולת אמפטית ביחס למתלונן, לתחושותיו ולנזק שהסב לו במעשיו. עוד מדגיש שירות המבחן כי הנאשם מביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי.

32. שירות המבחן מעריך כגורמי סיכון את הסיכוי להישנות עבירות את התנהלותו האימפולסיבית והאלימה של הנאשם 1 במהלך ביצוע העבירות, קשייו למצוא פתרון מקדם והקושי בוויסות דחפיו התוקפניים. כגורמי סיכוי, הרי שהנאשם נעדר עבר פלילי, הוא מתפקד באופן תקין במסגרת תעסוקתית ומשפחתית, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הוא מכיר בפסול שבמעשיו וכן מביע אמפתיה למתלונן, מבקש לפצותו ומעונין להשתלב בטיפול. בשל כל אלה, סבור שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון נמוכה למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה.

33. שירות המבחן ממליץ להעמיד הנאשם 1 בצו מבחן למשך שנה במהלכו ישולב בקבוצה טיפולית ייעודית. הנאשם הופנה על ידי שירות המבחן להליך גפ"ן (גישור פוגע - נפגש) במטרה לאפשר איחוי הפגישות אשר נגרמו כתוצאה מהמעשה הפלילי.

34. עוד סבור שירות המבחן כי עונש של"צ יהווה עבור הנאשם עונש חינוכי שיש בו כדי להקטין את העבירות וכן הטלת פיצוי כספי למתלונן. שירות המבחן לא בא בהמלצה לסיים את ההליך הנוכחי ללא הרשעת הנאשם בדין, בשל העובדה כי לא נראה כי קיימת פגיעה משמעותית בתחום התעסוקתי בחייו של הנאשם 1, מלבד עבודתו מול משרד הביטחון.

בעניינו של נאשם 2 - איליה קמלמכר

35. הנאשם 2 - איליה, גרוש, עובד בתחום התקשורת כמתכנן רשתות אלחוטיות. סיים 14 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה ותעודת הנדסאי אלקטרוניקה ומחשבים. לאחר סיום הלימודים התגייס לצבא, שירת שירות צבאי מלא באגף התקשוב והמשיך לשרת בתנאי קבע, למשך כשנה. שירות המבחן מתאר רצף תעסוקתי לאחר שחרורו מצה"ל, במספר מקומות עבודה.

36. שירות המבחן מתרשם ממערכת משפחתית נורמטיבית קרובה ותומכת בין הוריו ואחיו.

37. הנאשם 2, נעדר הרשעות קודמות ומלבד תיק זה לא עומדים ותלויים כנגדו תיקים נוספים. שירות המבחן מציין כי מכיר את הנאשם שכן העריך את עניינו בשנת 2014, בגין ביצוע עבירות תעבורה, אז התרשם שירות המבחן מהנאשם 2 כמי שקיימים פערים בין תפיסתו העצמית החיובית והנורמטיבית לבין התנהלותו בפועל. שירות המבחן המליץ על הטלת של"צ, הנאשם 2 סיים את צו השל"צ כנדרש, ביצע עבודתו במקצועיות, באופן חיובי ועם מוטיבציה ועולה כי עד היום ממשיך להתנדב במסגרת זו.

38. בהתייחס לעבירות נשוא הדיון, נטל הנאשם 2 אחריות לביצועו, מסר כי לאחר שנודע לו כי המתלון איים על אחותו, ללא סיבה מוצדקת, הנאשמים, שהינם קרובי משפחה בחר להגיע למסעדה בה עבד המתלון, בשעת לילה מאוחרת. הנאשם 2 התקשה להתייחס לעומק המניעים שבבסיס הגעתו, אך הביע הבנה כי פעל מתוך מחויבות משפחתית. הנאשם 2 הדגיש כי לא קדם תכנון לעבירה ולא היה בכוונתו לנהוג באלימות. בשל התנהלותו המאיימת של המתלון, לאחר שהתזע עליהם גז מדמיע, הגיב באלימות. הנאשם 2 מסר כי על אף שבחר לנהל הליך הוכחות ממושך, הוא בשל להכיר בהתנהלותו הכוחנית, ביטא תחושות חרטה ובושה בגין ביצוע העבירה, הדגיש חריגות אירוע זה בחייו והבנה לכך כי טעה, הביע נכונות לפצות את המתלון ואף הופנה להליך גפ"ן.

39. הנאשם 2 הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

40. שירות המבחן מתרשם כי אירוע העבירה חריג לנאשם 2 ואינו משקף דפוסים עבריינים או אלימים. בבסיס ביצוע העבירות עומד קושי בוויסות דחפים ותחושת הזדהות יתר ומחויבות שחש כלפי משפחתו, אשר מקשים עליו לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו והשלכותיה. שירות המבחן מעריך את רמת הסיכון כנמוכה לצד יכולת שיקום גבוהה.

41. זאת ועוד, שירות המבחן ממליץ להעמיד הנאשם 2 בצו מבחן למשך שנה במהלכו ישולב בקבוצה טיפולית ייעודית. תבחן האפשרות כאמור לשלבו בהליך צדק מאחה (גפ"ן).

42. עוד סבור שירות המבחן כי עונש של"צ יהווה עבור הנאשם עונש חינוכי שיש בו כדי להקטין את העבירות וכן הטלת פיצוי כספי למתלון. שירות המבחן לא בא בהמלצה לסיים את ההליך הנוכחי ללא הרשעת הנאשם בדיון, תוך ששירות המבחן מפרט כי הנאשם 2 לוקח חלק פעיל בביצוע עבודות פרויקטים עבור גופים בטחונים ואולם, המעסיק, אשר מודע להליך המשפטי טען כי לא צפויה הפסקת העסקתו במידה שיורשע בדיון.

בעניינו של נאשם 3- קיריל קודנקו

43. הנאשם 3 - קיריל, כבן 35, גרוש ואב לילדה. סיים 11 שנות לימוד, לא שירת בצבא. מזה כ- 11 שנים עובד כסגן מנהל תפעול ואחראי טכנולוגיה במוזיאון הילדים בחולון, בו עובד מזה כ- 14 שנים. הנאשם עלה לארץ בגיל 15, השתלב באולפן ולאחר מכן עבר ללמוד בבית ספר מקצועי, שם סיים לימודים בתחום מכונאות הרכב, במטרה להשתלב כמכונאי טנק בצבא, בשנת הלימודים האחרונה פרש בשל רצונו לעבוד במשרה מלאה ולחסוך כסף, במהלך גיוסו לצבא התגלתה אצלו בעיה רפואית אשר הצריכה בדיקות שונות והצבא הפסיק את הליך גיוסו.
44. שירות המבחן מתאר מערכת יחסים מורכבת בין גרושתו של הנאשם לבינו, הוא אינו רואה את בתו, אך משלם בעבור מזונותיה באופן מסודר. מזה כ- 9 שנים מנהל קשר זוגי עם אישה, אותה הכיר בסמוך לגירושיו. בת זוגו מהווה עבורו גורם תמיכה מאז וגם כיום, במסגרת ההליכים המשפטיים כנגדו.
45. הנאשם 3, נעדר הרשעות קודמות ומלבד תיק זה לא עומדים ותלויים כנגדו תיקים נוספים. הנאשם 3 הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, נוטל אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה, צער ובושה ביחס להתנהלותו. הנאשם 3 הדגיש כי לא סבר כי האירוע יתדרדר לאלמות, הוא בחר להצטרף לנאשמים, מתוך תחושת מחויבות שחש כלפי אחיו (הנאשם 1). לגרסתו, המתלונן החל לרסס אותם בגז פלפל, לא הייתה ברורה להם זהותו והם חששו כי גבר זר תוקף אותם, משהבינו כי מדובר במתלונן תקפו אותו בחזרה והאירוע הסלים.
46. כעולה מהתסקיר הנאשם 3 מבטא יכולת אמפתית כלפי המתלונן, תחושותיו והנזקים שנגרמו לו. מביע חרטה ובושה ביחס להתנהלותו הלימה, לצד הכרה בדרכי התמודדות מקדמות יותר, בהן יכול היה לפעול אל מול אחיו.
47. אף הנאשם 3 הופנה לבחינת התאמתו להליך גפ"ן.
48. שירות המבחן מעריך את הנאשם כמי שמתפקד באופן תקין ויציב, אחראי, השואף להתפתח בתחום מקצועו הנוכחי. לצד זאת התרשם מקשייו בביטוי רגשי הבא לידי ביטוי בשיתוף בעולמו הפנימי בכלל ובכל הקשור לנתק מבתו בפרט. סביר כי הרקע לביצוע העבירות הן תחושת מחויבות שחש כלפי אחיו והרצון לתמוך בו. נראה כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי, מבלי שהעמיק לבחון את מהות בקשתו של אחיו ומבלי ששקל את התוצאות הצפויות של נסיעתם בשעת לילה מאוחרת לפגוש את המתלונן.
49. יצוין כי שירות המבחן מעריך את רמת הסיכון כנמוכה למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה וכי במידה ויפעל באופן אלים, חומרת הפגיעה צפויה אף היא להיות נמוכה.

50. שירות המבחן ממליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ישתלב בקבוצה טיפולית ייעודית, הנאשם הביע נכונות ורצון להשתלב בהליך המתואר, עוד תבחן האפשרות לשלבו במסגרת "צדק מאחה".

51. עוד סבור שירות המבחן כי עונש של"צ יהווה עבור הנאשם עונש חינוכי שיש בו כדי להקטין את העבירות וכן הטלת פיצוי כספי למתלונן. שירות המבחן לא בא בהמלצה לסיים את ההליך הנוכחי ללא הרשעת הנאשם בדין בהינתן העובדה כי לא קיימת פגיעה קונקרטית בתחום התעסוקתי.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

52. בעניינו של הנאשם 1, דניאל, הרי שהוא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במרכז קשת ברחוב האורגים 4 בחולון.

53. בעניינו של הנאשם 2, איליה, הרי שהוא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות ב"מועצת פועלים ראשל"צ", ברחוב רוטשילד 61 בראשון לציון.

54. בעניינו של הנאשם 3, קיריל, הרי שהוא נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במרכז "המשקם" ברחוב המלאכה 26 א.ת. חולון.

הקריטריונים לאי הרשעה:

55. כלל הוא כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים, יש להרשיעו בדין. כלל זה מעוגן בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי "**בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט [...] על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו.**"

כמו כן, ההרשעה היא תוצאה מתחייבת ממהות ההליך הפלילי, באמצעותו מביעה החברה את סלידתה ממעשה העבירה שביצע הנאשם, במגמה להביא להרתעה אישית והרתעה לרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו (ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ח (4), 869).

סעיף 192 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו

שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

סעיף 71 א(ב) לחוק העונשין, קובע:

"מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לענין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט 1969, כדין צו מבחן".

בע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קליין, פסקה 76, אשר ניתן ביום 4.9.2007 נקבע כי: "חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת, תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוסרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית, אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת".

56. בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד (3) 685 נקבע על ידי כב' השופטת פרוקצ'יה:

"משמתבקש בית המשפט לשיקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל את הכלל בדבר המנעות מהרשעה נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדבידואליות של הנאשם בראייה כוללת. נשקל מן הצד האחד הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין כדי להשיג בכך בין היתר את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים.

כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט הנאשם. ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו וביניהם - טיב העבירה אותה עבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מההרשעה. באשר לנאשמים בגירים במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות חריגות ויוצאות דופן תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת העבריין וזאת לרוב כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה".

57. החוק אינו קובע את התנאים להימנעות מהרשעה או ביטולה, ולכן שאלה זו מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט בהתאם לנתונים המונחים בפניו. ההלכה בעניין זה נפסקה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337 (להלן: "עניין כתב"). השופטת דורנר, קבעה בעניין כתב שני תנאים שבהצטרבם ניתן להימנע מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה:

(א) "על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם"; (ב) "סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה [...] (שם, בעמ' 342). השופט ש' לויין ציין אף הוא כי על כפות המאזניים ניצבים שיקולי שיקום מחד גיסא, ושיקולים של אינטרס הציבור מאידך גיסא (שם, בעמ' 344).

כב' השופט ש' לויין מונה במסגרת פסק הדין את השיקולים הצריכים לאותו עניין:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם...

מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההפך שומה עליו לשכנע את בית-המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי."

58. עוד נקבע בעניין כתב כי בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת אדם לאחר שנמצא כי הוא עבר עבירה רק במצבים "חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן", כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי (עניין כתב, עמ' 341-342).

על כלל זה חזר בית המשפט בהזדמנויות רבות:

"באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר, תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת העבריין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה" (ע"פ 2669/00 לעיל, בעמ' 690; עניין לאופר, פסקה 9).

59. לצורך ההכרעה בשאלת אי ההרשעה יש לשקול את עברו של הנאשם, את חומרת העבירה, את נסיבות ביצועה, את מידת הפגיעה שהסבה העבירה לאחרים, את הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, את דפוס התנהגותו של הנאשם, ואת יחסו לעבירה האם נוטל הוא אחריות על ביצועה? האם הוא מתחרט עליה? משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם והשפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם (ראו עניין כתב).

60. שאלת השיקום של הנאשם, נלקחת אף היא בחשבון במסגרת שיקולי הענישה ואינטרס

שיקומו של העבריין יכול לא אחת להטות את הכף מול האינטרס הציבורי (ע"פ 9090/00 בועז שניידרמן נ. מדינת ישראל, פורסם בנבו).

61. עוד ראוי לציין, כי אחת המשמעויות של הרשעת נאשם שאשמתו הוכחה היא הרישום במרשם הפלילי, הדין מתייחס למרשם הפלילי לא כסנקציה ענישתית נוספת על העבירות שנעברו, כי אם ככלי מנהלי שנועד להגן על החברה מפני הסיכון שבהפרה חוזרת של החוק (דנ"פ 9384/01 נסאסרה נ' לשכת עורכי הדין, פ"ד נט (4), 637, 659 (2004)).

62. בעניינו, הנאשמים, רובם ככולם, נעדרי עבר פלילי, זאת ועוד, למרות שהנאשמים הביעו רצונם להשתלב בהליך טיפולי, בשלב זה, הם טרם עשו כן, משכך לא מצאתי כי שאלת השיקום רלוונטית בעניינם וכי אלמנט זה חל בעניינם.

63. נכון אמנם כי הנאשמים מבינים את חומרת מעשיהם, אלו מצאו ביטויים הן בהודאתם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, הן מתסקיר שירות המבחן והן מדבריהם בבית המשפט בשלב הטיעונים לעונש, יחד עם זאת, לא מצאתי כי בעניינו יש מקום להגמשה נוספת בהחלת הכלל שנקבע על ידי כב' השופטת דורנר (כתוארה אז) בעניין כתב.

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ובעניינו הנאשמים, ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך לאחרונה נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י, ניתן ביום 3.3.13:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

64. בבואו של בית המשפט לשקול את שאלת ביטול ההרשעה, עליו ליתן את הדעת על מכלול השיקולים עליהם אמון, לרבות האינטרסים הציבוריים. בעניינו איזון בין האינטרסים של הנאשמים לאינטרסים הציבוריים שהינו להילחם בנגע האלימות גובר.

65. למען הסדר הטוב מצאתי אף להתייחס לכל נאשם בנפרד:

נאשם 1, דניאל - הנאשם 1 עובד בחברת הובלות אשר בבעלותו ולאחרונה פתח במקביל ובשותפות עסק בתחום השיפוצים, במסגרת עבודתו מבצע עבודות הובלה גם למשרד הבטחון. נכון אמנם שהרשעתו בדין תגרום לכך כי יכול שלא יוכל להמשיך ולבצע עבודות לגוף זה ואולם, בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לנאשם, לאופי האירוע לא מצאתי כי ניתן להיעתר לבקשה ולהורות על ביטול הרשעתו בדין.

נאשם 2, איליה - הנאשם 2 עובד כמתכנן רשתות אלחוטיות, בין היתר עבור גופים בטחוניים ועל מנת להמשיך ולבצע את תפקידו נדרש לשמר את סיווגו הבטחוני. לצד זה, בהינתן כי בעניינו של נאשם 2 נראה כי קיים חשש לפגיעה קונקרטית בתעסוקתו, הודיע המעסיק לשירות המבחן כי הוא מודע להליכים הפליליים בעניינו של נאשם 2 וכי לא צפויה הפסקת העסקתו במידה ויורשע בדין. אשר על כן, לא מצאתי להיעתר לבקשה ולהורות על ביטול הרשעתו בדין.

נאשם 3, קיריל - הנאשם 3 עובד כמנהל תפעול ואחראי טכנולוגיה במוזיאון הילדים בחולון, נראה כי האפשרות לפגיעה תעסוקתית הינה ערטילאית בלבד ולפיכך לא מצאתי להיעתר לבקשתו ולהורות על ביטול הרשעתו בדין, גם בעניינו בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לו ולאופי האירוע.

66. אני סבור כי הנאשמים מצויים אמנם בתחילת חייהם הבוגרים' אולם לא הונחה לפני תשתית המבססת פגיעה ממשית בסיכויי שיקומם ובעתידם התעסוקתי, שהיא כאמור תנאי מצטבר ומהותי לחריגה מכלל ההרשעה. לפיכך, באיזון הנדרש בין חומרת המעשים והנזק שהוסב בגינם למתלונן לבין מידת הפגיעה הצפויה לנאשמים כתוצאה מההרשעה, לא ניתן לוותר על הרשעתם. אני מותיר, אפוא, הרשעת הנאשמים על כנה.

אשר לעונש שיש להטיל על הנאשמים:

קביעת מתחם העונש ההולם

67. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצעו הנאשמים, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

סעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט'".

68. לא אחת נאמר כי גזירת הדין היא מן הקשות במטלות השיפוטיות. הענישה מושפעת בכללותה משיקולי גמול, מניעה והרתעה. נסיבות ביצוע העבירות, חומרתן, נפיצותן ותדירות ביצוען, השפעתן על כלל החברה וההשלכות היכולות להיגרם מהן, כגון מידת הפגיעה בביטחון הציבור, והפחד שמעשים אלה נוטעים בלבו של אדם מן הישוב. כמו כן, הענישה מושפעת מנסיבותיו האישיות של

מבצע העבירות, גילו, עברו הפלילי, שיקולי שיקום ועוד. בכל אחד מהמקרים מוטלת על בית המשפט החובה לערוך את האיזון בין האינטרסים השונים. (ע"פ 4890/01 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נו (1) 594, תיקון 113 לחוק העונשין, תשע"ב 2012).

העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לדין, ובענייננו הנאשמים לבין סוג העונש המוטל עליהם ומידתו. בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת העונש ההולם.

69. **הערכים החברתיים שנפגעו** בגין העבירות בגין הורשעו הנאשמים, עניינם הגנה על שלמות החיים והגוף ועל תחושת הביטחון האישי. חומרה יתרה קיימת במעשי אלימות כאשר אלה מבוצעים בצוותא וכאשר תוצאתם הנה פגיעה גופנית של נפגע העבירה.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הטמונה בעבירות אלימות, שכן עניין לנו בתופעה שהפכה ל"רעה חולה" בארצנו, יוצרת בקרבה חרדה ואווירה קשה ומכרסמת ביסודותיה.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 3863/09 **מד"י נ' חסן** (פורסם בנבו, 10.11.09):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה... זה נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

וכך באו הדברים לידי ביטוי בע"פ 7639/13 **מחמוד אמארה נ' מד"י** (פורסם בנבו, 7.5.14):

"עבירות של אלימות חסרת פשר המתפרצת ברגע הן איום מתמיד על שלווה חייהם של האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי. מבית משפט זה צריך לצאת מסר ברור של אי-השלמה עמן, מסר המתבטא לא רק במלים, אלא גם במדיניות הענישה הלכה למעשה".

כאמור, בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת משימוש באלימות ומשכך על חובתם של בתי המשפט, כאמונים על אכיפת החוק במדינה, לפעול בנחרצות ובתקיפות בנגע האלימות על דרך הטלת עונשי מאסר

ממושכים ההולמים את חומרת המעשים:

"בית המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו".

70. **בחינת נסיבות ביצוע העבירות** מעלה כי עצמת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, עסקינן באלימות בריונית של הנאשמים כלפי המתלונן. לא נעלמה מעיני העובדה כי סביר שאירוע האלימות לא תוכנן מראש.

71. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ובהתחשב בפרמטרים לקביעת **מתחם העונש ההולם** את מעשי הנאשמים, אני סבור והצדדים לא חלקו על כך כי זה עומד בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

72. עוד ראוי לזכור כי אמנם הענישה היא אינדיבידואלית וכי אמנם יש לבחון כל מקרה לגופו, אולם חברה השואפת להרתיע את פרטיה מפני ביצוע עבירות אלימות בתוכה חייבת לנקוט בענישה ממשית ובלתי מתפשרת ותפקידו של בית המשפט הוא להביא זאת לידי ביטוי בפסיקותיו. המקרה הנדון מתאר מצב בו שלושת הנאשמים, קשרו קשר והגיעו אל המתלונן, העובדה כי הנאשמים חשו תחושת מחויבות זה כלפי משנהו אין בה כדי להצדיק ולו קמעה את מעשיהם האלימים. ההפך הוא הנכון, נסיבות האירוע הינן חמורות ביותר.

73. במסגרת השיקולים שקלתי בין היתר את גילם של הנאשמים, היעדר עבר פלילי, האחריות שנטלו והחרטה שהביעו על מעשיהם, העובדה כי אך במזל, לא נגרם נזק בלתי הפיך ו/או נזק אשר דרש טיפול משמעותי יותר במתלונן, הנסיבות שהביאו כל אחד מהנאשמים לבצע את מעשיהם, כעולה מתסקירי שירות המבחן, רצונם בהליך שיקומי, מידת פגיעת העונש בהם ובבני משפחתם, הסיכון הנמוך להישנות עבירות אלימות מצידם, כן שקלתי אף את מחדלי החקירה בתיק.

74. בנסיבות אלה, מצאתי כי אין מקום להסתפק בהטלת עונש של"צ אלא יש לגזור על הנאשמים עונש מאסר בפועל, אשר ירוצה בעבודות שירות, כאשר מצאתי להפחית את תקופת ריצוי העונש לא עתרה המאשימה, תוך שלקחתי בחשבון השיקולים לקולא, כפי שפורטו לעיל.

סוף דבר

75. אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. מאסר בפועל של 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות תבוצענה במרכז קשת ברחוב האורגים 4 בחולון, בהתאם להמלצת הממונה.

תחילת עבודות השירות ביום 10.7.17.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה, ביום 10.7.17 עד ולא יאוחר מהשעה 08:00.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות כלפי הגוף כלשהיא.

ג. ניתן בזאת צו מבחן שתוקפו לשנה החל מהיום. על פי סמכותי בסעיף 3 בפקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט 1969, הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש, על העבירות שבגללן ניתן הצו, לרבות הפעלת של המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגדו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪ אשר ישולם בתוך 45 יום מהיום.

ה. קנס - לא מצאתי לפסוק לנאשם קנס.

נאשם 2

א. מאסר בפועל של 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות תבוצענה ב"מועצת פועלים ראשל"צ", ברחוב רוטשילד 61 בראשון לציון.

תחילת עבודות השירות ביום 5.7.17.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה, ביום 5.7.17 עד ולא יאוחר מהשעה 08:00.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות כלשהיא.

ג. ניתן בזאת צו מבחן שתוקפו לשנה החל מהיום. על פי סמכותי בסעיף 3 בפקודת המבחן [נוסח

חדש] התשכ"ט 1969, הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש, על העבירות שבגללן ניתן הצו, לרבות הפעלת של המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגדו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪ אשר ישולם בתוך 45 יום מהיום.

ה. קנס - לא מצאתי לפסוק לנאשם קנס.

נאשם 3

א. מאסר בפועל של 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות תבוצענה במרכז "המשקם" ברחוב המלאכה 26 א.ת. חולון. בהתאם להמלצת הממונה.

תחילת עבודות השירות ביום 12.7.17.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה, ביום 12.7.17 עד ולא יאוחר מהשעה 08:00.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת אלימות כלשהיא.

ג. ניתן בזאת צו מבחן שתוקפו לשנה החל מהיום. על פי סמכותי בסעיף 3 בפקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט 1969, הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש, על העבירות שבגללן ניתן הצו, לרבות הפעלת של המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגדו.

ד. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪ אשר ישולם בתוך 45 יום מהיום.

ה. קנס - לא מצאתי לפסוק לנאשם קנס.

76. נוכח כך, שהנאשמים שהו במעצר למשך 8 ימים, הרי שתקופה זו תנוכה מתקופת ארבעת החודשים עבודות שירות, אותם פסקתי לעיל.

77. ניתן בזאת צו כללי למוציגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

הכספים שהופקדו על ידי הנאשמים במסגרת מ"ת או מ"י יוחזרו לידיהם מיד לאחר שיתייבבו לעבודות השירות במועדים שקבעתי לעיל.

הטלפונים הסלולרים אשר נתפסו במסגרת החקירה, יוחזרו לידי הנאשמים.

עמוד 17

78. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

79. זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ז, 28/05/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלדעלידיטליברמי